

res land, at vi har styr på økonomien, og dér er det, at jeg siger: Det pres og det at vise, at der er styr på tingene, bliver stærkere udenfor end indenfor. Det er derfor, jeg hele tiden kommer tilbage til, hvad det tjener vores land bedst.

Jeg skal også sige til hr. Peter Skaarup, som jo tager fejl, når han siger, at finanskrisen fra Asien ramte hele verden, at det gjorde den jo ikke. I 1998, hvor vi fik efterklangen fra finanskrisen i Asien, var det jo kun Danmark, der blev ramt. Det var jo ikke Portugal og Spanien, som normalt plejer at blive ramt, og det var det ikke, fordi alle vidste, at Portugal og Spanien var på vej ind i den fælles valuta. Hr. Peter Skaarup kan selv slå efter; sådan forholder det sig.

Endelig skal jeg blot igen sige, at jaet sikrer os også mod at blive rendt over ende fra andre lande inden for den fælles valuta, der ikke kan devaluere, lige så lidt som vi kan.

Formanden:

Jeg går ud fra, at vi er enige om, at vi ikke vender tilbage til det forrige spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Det var jo et interessant svar. Statsministeren ville ikke give nogen garanti for, at der kommer et indgreb. Det kan jeg godt forstå sådan i betragtning af de erfaringer, der er med at give garantier. Statsministeren vil ikke udelukke det, men siger, at det kunne da godt være. Ja, ja, men så kan jeg bare ikke forstå, hvorfor statsministeren gang på gang kører frem med de skræmmevisioner om, at man må lave indskrænkninger her, nedskæringer der, en finanspolitisk stramning her, som især rammer de dårligst stillede.

Kunne det ikke være et fremskridt for den her diskussion, at hvis det bliver et nej den 28. september, så er det indlysende nok, at der stadig væk vil være nogle krav til dansk økonomi, til den danske regering, men at det jo ikke er krav, der vil gå ud over det, som kan lade sig gøre i det her land, og kan vi ikke være enige om, at det, der blev kørt frem op til 2. juni-afstemningen, ikke holdt efterfølgende?

Og kunne det så ikke være en idé også på baggrund af, at der ikke gives garantier i dag, for at der kommer indgreb, at vi så kommer til at snakke om det væsentlige i den her diskussion, nemlig om de politiske konsekvenser af ØMU'en, om den danske befolkning vil være med til en udvikling, der med stormskridt fører i retning af en politisk union i et Europas For-

enede Stater, eller om den ikke vil det? Så vi fik den debat på dagsordenen frem for de der skrækvisioner, hvor statsministeren alligevel i dag må indrømme, at han ikke ved det helt. Det kan ikke udelukkes, siger han så. Det kan da godt være, at det bliver nødvendigt.

Det kan altid være, at en ting kan være nødvendig, men det er helt, helt usagligt at bruge det i forbindelse med ØMU-kampagnen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er et spørgsmål, som statsministeren har meget svært ved at forholde sig til, og det er spørgsmålet, om der er noget i den førte politik, eller om der er noget i dansk økonomi, som statsministeren er bekendt med og vi andre ikke er bekendt med, der skulle begrunde en anden situation den 29. september end den 27. september, hvis befolkningen stemmer nej den 28. september til euroen. Er der noget, som vi ikke kender til?

Er det ikke således, at hvis der så bliver en kortvarig uro omkring den danske krone efter et nej, så er den fremkaldt som følge af det, statsministerens egen finansminister tidligere har kaldt »de hysteriske kællinger«, og ikke på en reel baggrund af, at der skulle være uro, fordi den danske økonomi er grundlæggende sund, og fordi statsministeren vel føler, at der bliver ført den økonomiske politik her i landet, som er nødvendig? Kan vi ikke bare få det bekræftet? Det tror jeg vi kunne have fået bekræftet bare dagen før, statsministeren havde fastsat datoen for afstemningen om euroen, og så kan jeg ikke forstå, at det er så svært at bekræfte det også i dag.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren vælger jo altså at fortsætte med at spille med lukkede kort. Og det er jo ikke specielt over for en formand for SF eller over for en Keld Albrechtsen, at statsministeren spiller med lukkede kort. Det er jo over for befolkningen, og det synes jeg er alvorligt.

Så vil jeg godt spørge statsministeren: Er det ikke korrekt, at den eneste, der virkelig vil kunne fremkalde alvorlig valutauro i dagene omkring den 28. september, er statsministeren selv og hans regering? Det vil alene være regeringen, som ved at begynde at så tvivl om kronens troværdighed i en sådan situation vil kunne fremkalde valutauro. Ingen andre vil gøre det. Bankeksperterne i udlandet siger, at der ingen risiko er for et sådant skrækscenarie.